

CAOP

Inlichtingen: Rob Dircke
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 83 57 38 03
E-mailadres: r.dircke@caop.nl
Datum: 24 november 2020
[Aantal] bijlage(n)
Ons kenmerk AFR/20.0810
Zaaknummer: G.1.02

Verslag van de vergadering van de werkgroep Algemene en Financiële rechtstoestand (AFR) van 10 november 2020 van 15.25 uur tot 17.10 uur in de Baljuwzaal van het CAOP te Den Haag en via MS Teams.

Aanwezig:

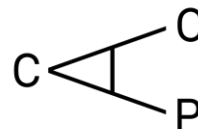
Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), T. de Kleijn, P. Meesters-Leenheer, M. Suwout, R. Pieters, R. Vink , B. Jansen, L. de Haan

Van de zijde van de centrales: R. Schilperoort (ACOP), J. van Hulsen (AC), S. Hop (CCOOP), T. van Leeuwen, (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP).

AGENDA

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda
2. Verslag en actiepuntenlijst WG AFR van 13 oktober 2020 (AFR/20.0715)
3. Brief Maandelijkse uitruil woon- werkverkeer Cafetariamodel (AFR/20.0739)
4. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering om 15.25 uur en heet iedereen welkom. De heer Hop geeft aan uiterlijk tot 17.00 uur te kunnen vergaderen. Spreker heeft twee mededelingen welke hij bij de rondvraag zal doen.

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

Agendapunt 2. Verslag en actiepuntenlijst WG AFR van 13 oktober 2020

(AFR/20.0715)

Verslag

Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

Actiepuntenlijst

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft een toelichting op de stand van zaken per actiepunt.

1: Intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht Defensieambtenaren:¹

Deelactie a.

De CMHF heeft haar brief inmiddels verstuurd met nr. AFR/20.0718 en verzocht om deze te agenderen. Hij is al op de reeds gedeelde conceptagenda voor 1 december geplaatst. Deelactie a wordt afgevoerd.

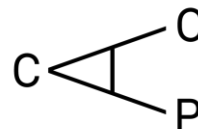
Deelactie b:

Dit betreft de intrekking van de huidige regeling onder bredere toepassing. De STAS heeft over de intrekking van de regeling nog geen besluit genomen. Bij de vorige AFR-vergadering is aan het wetgevingsoverleg personeel dat eind oktober zou plaatsvinden gerefereerd, maar dat is met een maand uitgesteld. Het streven is nog steeds om al voor die tijd helderheid te verkrijgen zodat op eventuele vragen over de uitvoerbaarheid van de motie vanuit de politiek antwoord kan worden gegeven. Ook is toen aangekondigd dat de kwestie bij IMS zou worden neergelegd hetgeen inmiddels is gebeurd. Daarbij is bezien wat er in het verleden al allemaal is gebeurd op dit vlak. Hier kwam uit dat eerdere brieven uit 2013 en 2015 in feite van dezelfde strekking waren als de brief die de CMHF nu heeft gestuurd namelijk dat personeel dat in actieve dienst bij Defensie werkzaam is volgens de Turkse wetgeving niet onder dienstplicht wordt geschaard. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst er op dat dit onderwerp zeer gevoelig ligt en dat de bereidheid tot medewerking van Turkije zeer laag is. Dit is kortgezegd de stand van zaken voor wat betreft het voorleggen aan IMS en spreekster stelt voor om het onderwerp te agenderen voor 01-12-2020. Daartoe is de voorzitter op zich bereid maar zij wijst er op dat er meer onderwerpen zijn voor deze agenda. Wat haar betreft heeft agenderen alleen zin als dit tot een concreet resultaat kan leiden en men niet terugvalt in de eerdere (uitgebreide) discussie. Als daar geen zicht op is dan agendeert spreekster het onderwerp liever op een moment dat partijen wel tot een concreet resultaat kunnen komen. De heer Van Hulsen ziet dit ook zo. De brief van de CMHF is inmiddels aangeboden en spreker vraagt zich af of deze - los van deelactie b - überhaupt wel inhoudelijk moet worden behandeld. Daar komt de door mevrouw Meesters-Leenheer zojuist gedane mededeling bij dat het voor oktober geplande wetgevingsoverleg met een maand is uitgesteld. Dit zou dan nog steeds in november zijn terwijl wordt voorgesteld om het onderwerp in december in de WG AFR te gaan bespreken en spreker vraagt zich af wat daarvan de toegevoegde waarde dan nog kan zijn. Daarom oppert hij om *of* de discussie uit te stellen *of* om de knoop nu door te hakken.

De voorzitter verzoekt de heer Van Leeuwen als opsteller van de brief om een reactie. De heer Van Leeuwen geeft aan dat de brief primair is gestuurd om een zeker effect te bereiken en niet per se om deze te bespreken. Als dit effect niet kan worden bereikt met een bespreking in de volgende vergadering dan acht hij het niet zinvol om hierover in de volgende vergadering te gaan praten. Daarbij neemt hij in ogenschouw dat er nog acties bij Defensie lopen waarvan de uitkomst nog niet bekend is. Als partijen wel de wens hebben om een bepaald standpunt in te nemen dan heeft bespreken zijns inziens echter wel zin. Het is in elk geval niet sprekers wens om de brief te bespreken omdat deze nu eenmaal zou moeten worden besproken.

---

¹ Noot secretaris: dit onderwerp stond ook op de voorraadagenda van deze vergadering. Bij de bespreking daarvan is besloten het actiepunt in zijn geheel af te voeren en het op de voorraadagenda te laten staan.

De heer De Kleijn wijst er op dat IMS zeer helder aan Defensie heeft laten weten dat de vraag die in de CMHF-brief is vervat ook in 2013 en 2015 via de Turkse ambassade aan de Turkse overheid is voorgelegd. Daarop volgde in beide gevallen een negatieve reactie en IMS heeft laten weten niet nogmaals met dezelfde vraag terug te willen gaan. Daar gaat het volgens de heer Van Leeuwen echter mis omdat volgens hem toen de verkeerde vraag is gesteld. Deze luidde volgens spreker of *alle* Turkse jongeren vrij konden worden gesteld van de dienstplicht en dat gaat niet op omdat Nederland geen algehele dienstplicht meer kent. Met zijn brief tracht spreker dit alleen te regelen voor de Turkse militairen die in Nederlandse krijgsmacht zijn of zijn geweest. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst er op de betreffende brieven recent te hebben doorgenomen. De laatste was van december 2014 en daarop volgde in 2015 een antwoord. Deze brief is destijds verzonden namens de toenmalige ministers van Defensie van Nederland en Duitsland en ging over de militairen met een Turks-Nederlandse respectievelijk Turks-Duitse achtergrond in actieve dienst. In de brief is aangegeven dat de dienstplicht is opgeschort en er is gevraagd of de dienstverbanden van genoemde militairen ook kunnen worden geschaard onder 'actieve dienst'. Dit houdt volgens spreker in dat de vraag van de CMHF in 2014 in feite al is voorgelegd. De inschatting is dat de Turkse overheid hier nu niet anders tegenaan kijkt dan in 2015. Als dat opnieuw het te verwachten antwoord van IMS zal zijn dan vindt de heer Van Leeuwen het wel zinvol om het onderwerp in de WG AFR te bespreken. Dan kan spreker de uitkomst daarvan vervolgens voorleggen aan de betrokken militairen die de hele tijd al op antwoord zitten te wachten. Hetgeen zojuist tijdens Defensie is gesteld over IMS is nooit aan hen gecommuniceerd.

De heer Van Hulsen informeert bij de heer Van Leeuwen of kan worden volstaan met de terugkoppeling van mevrouw Meesters-Leenheer en wat daarna is gewisseld; dit komt immers ook in het verslag te staan. De heer Van Leeuwen vond deze toelichting in elk geval al concreter. De voorzitter geeft aan dat de weergave in het verslag van wat is gewisseld in feite het antwoord zal bevatten op de vraag die Nederland en Duitsland hadden voorgelegd en zij vindt dat dit voldoende zou moeten zijn voor de betrokken militairen. De heer Van Leeuwen antwoordt dat de conclusie vrij vertaald luidt dat Nederland heeft getracht wat mogelijk is en dat de reactie van Turkije negatief was; de voorzitter is het daarmee eens. De heer Hop merkt op dat het kan helpen als de stukken waarin vraag en antwoord zijn gegeven worden gedeeld waarop tijdens Defensie wordt geantwoord dat deze niet mogen worden gedeeld. Er wordt afgesproken dat het onderwerp niet voor de volgende vergadering worden geagendeerd.

De voorzitter wijst er op dat er nog steeds een voorstel ligt van Defensie om de regeling in te trekken waarop door de centrales afwijzend is gereageerd. Verder hebben de centrales aangegeven er wel mee akkoord te kunnen gaan indien dit thema uit de politieke hoek wordt gehaald, breder wordt geformuleerd en een andere grondslag krijgt. Deze vraag is volgens spreker nog niet expliciet bij de STAS neergelegd; dit zal nog gebeuren en daarmee blijft het onderwerp op de agenda staan. Dit betekent tevens dat, indien naar de voortgang van de uitvoering van de motie wordt gevraagd, het antwoord nog steeds luidt dat partijen er nog met elkaar in gesprek over zijn. De heer De Kleijn voegt hieraan toe dat deze vraag zeker tijdens de behandeling van de Rijksbegroting aan de STAS zal worden gesteld. Het gaat immers om twee moties die al tijdens de behandeling van eerdere begrotingen zijn besproken. De indieners zullen er volgens spreker zeker op terugkomen want het gaat om een moties uit 2013 en 2017 of 2018 en spreker schat in dat zij inmiddels ongeduldig zullen worden. De deelactie wordt afgevoerd en uiteindelijk is in deze vergadering besloten om het gehele onderwerp op de voorraadagenda te laten staan.

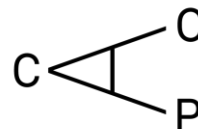
2: Toepassing voorzieningen operatiegebieden

Het voorstel is inmiddels afgepiept en de betreffende CAOP-rapportage is binnen. De uit te voeren correcties worden al door DC HR klaargezet. Ook met de formele afronding van de AMvB is vooruitgang geboekt en de publicatie in het Staatsblad per 05-12-2020 lijkt te worden gehaald. De heer Hop informeert naar het nummer van de brief die in het actiepunt is genoemd. Mevrouw Meesters-Leenheer antwoordt dat het om een piepbrief ging maar zij kan nu alleen het briefnummer van de rapportage van het CAOP geven: 20.0738.² De voorzitter stelt vast dat het actiepunt kan worden afgevoerd.

3. Brief brug- en tolgelden

Er is momenteel geen voortgang op dit dossier te melden. Het onderwerp zou informeel in een breder verband worden besproken maar is nog niet voor een dergelijke sessie ingepland. Beide deelacties worden aangehouden.

² Noot secretaris: dit moet zijn rapportage AFR/20.0753 n.a.v. brief AFR/20.0692 + bijlage d.d. 12-10-2020 (aanbieding concept grote nota Toepassing voorzieningen bij werkbezoeken operatiegebieden)

4. Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen

Het herziene voorstel is nog niet gereed. Zoals eerder al is aangegeven hecht Defensie er waarde aan om het eerst informeel te bespreken met de centrales en te bezien in hoeverre partijen tot elkaar kunnen komen. Het is niet haalbaar om dit onderwerp ter bespreking op de vergadering van 01-12-2020 te agenderen en er wordt afgesproken dat het in Q1 van 2021 zal worden besproken. De heer Hop benadrukt dat de bespreking dan ook daadwerkelijk in dat tijdvak zal moeten plaatsvinden waarop de voorzitter toezegt er op te zullen letten dat dit ook gebeurt. Het actiepunt wordt aangehouden.

5. Aanpassing systematiek Duiktoelage

Dit onderwerp zou worden voorbesproken in een informeel overleg aansluitend op de vergadering van 13-10-2020 maar daar zijn partijen niet aan toegekomen. Dit is voor vandaag opnieuw zo gepland (deelactie e) maar de inschatting is dat dit niet gaat lukken. De deelacties a tot en met d zullen in elk geval zijn afgehandeld zodra het nieuwe voorstel voor een regeling is ingediend. Tot die tijd worden ze gehandhaafd.

De heer De Kleijn merkt op dat partijen vandaag inderdaad hoogstwaarschijnlijk niet aan de informele bespreking van de duiktoelage toe zullen komen. De brief ligt echter nog steeds klaar en er hoeft volgens spreker niet veel meer aan te worden gewijzigd behoudens de datum en de piepclausule. De heer Van Hulsen denkt ook dat partijen vandaag niet aan het informele gedeelte toekomen. Hij kan Defensie niet tegenhouden als zij een brief willen verzenden, wel kan hij nu al zeggen dat hij tegen het voorstel zal zijn. Spreker schat in dat er een discussie over zal ontstaan. Hij heeft het voorstel bekeken en denkt niets te kunnen verzinnen wat de problemen uit het voorstel voldoende kan ondervangen behoudens een het invoeren van een andere soort methodiek. De voorzitter memoreert dat de afspraak is om wegens moverende redenen eerst de informele dialoog aan te gaan hetgeen betekent dat nu niet verder al formeel over het voorstel moet worden gesproken. Zij begrijpt de urgentie van het onderwerp dat immers ook met veiligheid te maken heeft en wil voorkomen dat de afhandeling ervan onnodig wordt vertraagd. Daarom wil spreekster ook aan het informele bespreken ervan urgentie geven.

pm Toch wil de heer Hop nu ook formeel reageren aangezien hij heeft verzocht om een normen- en oefenkader beschikbaar te stellen aan de centrales zodat kan worden beoordeeld wat er is afgestemd met de medezeggenschap; dit heeft spreker nog niet ontvangen. De voorzitter antwoordt dat dit punt niet op de actiepuntenlijst staat. Mevrouw Meesters-Leenheer memoreert in dit verband dat bij de bespreking van de actiepuntenlijst in de vorige vergadering de vraag is gesteld of het normen- en oefenkader defensiebreed is toegepast en dat zij daarop toen antwoord heeft gegeven. Daarmee was de betreffende deelactie afgedaan. De heer Hop repliceert nu niet te reageren op de actiepuntenlijst maar een formeel verzoek te doen om te voorkomen dat later in verslagen terug zou moeten worden gezocht of dit nu wel of niet was afgesproken. Er wordt afgesproken om dit verzoek op de actiepuntenlijst te zetten en het punt op te pakken.

6. Vergoedingen DET SXM (detachement St Maarten)

Dit actiepunt staat voor vandaag geagendeerd en wordt afgevoerd.

7. Regelingen hondengeleiders

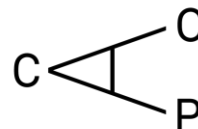
Deelactie c is vandaag gepland voor een informele bespreking en is daarmee afgehandeld.³ De overige deelacties worden gehandhaafd.

8. Aanstellingspremies en Rijbewijmaatregel 2021

De twee specifieke situaties die vorige keer zijn besproken worden momenteel uitgezocht en zullen per brief worden teruggekoppeld zodra deze gereed is. De voorzitter wijst er op dat wel is overeengekomen dat de regeling doorgang zou vinden hetgeen mevrouw Meesters-Leenheer beaamt; de piepbrief is gereed en de publicatie in de Staatscourant is rond. Daarnaast wordt gewerkt aan hetgeen door de heer Suwout als voorzitter is toegezegd. Het actiepunt wordt aangehouden.

---

³ De informele bespreking is uitgesteld. Deelactie c wordt daarom gehandhaafd voor een nieuwe datum

9. Voorstel wijziging VKBD en VKRD

Dit punt staat al geagendeerd voor 01-12-2020. De heer Vink heeft conform afspraak de centrales benaderd om hun punten aangaande de nog niet behandelde artikelen alsnog in te brengen waarop enkele reacties zijn ontvangen. Mevrouw Meesters-Leenheer verzoekt de centrales om - indien zij nog willen reageren - dit zo spoedig mogelijk te doen zodat deze input meteen in het nieuwe voorstel kan worden meegenomen. De heer Van Hulsen meldt in ieder geval geen opmerkingen over de resterende artikelen te hebben. Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat de CMHF al had aangegeven niet te zullen reageren en dat de ACOP inmiddels per mail heeft gereageerd. Spreekster informeert of de CCOOP nog zal reageren waarop de heer Hop aangeeft hier nog naar te zullen kijken en dat dit deel van de regeling dan nog kan worden behandeld. Hierop reageert de voorzitter met de opmerking dat het voorstel was dat de centrales bij voorkeur van tevoren hun input zouden geven zodat deze door de heer Vink in het nieuwe voorstel kan worden verwerkt. Daarmee wordt voorkomen dat er tijd wordt verloren indien één van de centrales dit niet doet, eerst het voorstel afwacht en vervolgens alsnog weer over de inhoud zou willen gaan discussiëren. Spreekster verzoekt daarom met klem om de input vóór de volgende vergadering te leveren zodat daarmee bij het opstellen van het aan te bieden stuk rekening kan worden gehouden. Dat bevordert dat het onderwerp zo voortvarend mogelijk kan worden afgerond. Als dat niet gebeurt duurt het aldus spreekster sowieso weer zes weken alvorens het onderwerp weer kan worden besproken. Mevrouw Meesters-Leenheer voegt hier aan toe dat dit ook betekent dat het voorstel op 16-11-2020 als behandelstuk moet kunnen worden aangeboden en de input van alle centrales voordien dus moet zijn ontvangen. Het actiepunt wordt aangehouden.

10. Meerkosten beginperiode buitenland

Het actiepunt wordt aangehouden totdat de brief met de status 'ter informatie' aan de centrales is toegezonden. De grote nota bevindt zich in de laatste fase.

Voorraadagenda

1. Regeling huisvesting en voeding burgerambtenaren Defensie:

De nieuwe conceptregeling is nog niet gereed en wordt verwacht in Q1 van 2021. Volgens mevrouw Meesters-Leenheer zou ook dit onderwerp informeel worden voorbesproken en vervolgens formeel ter besluitvorming worden geagendeerd. Het punt blijft staan.

2. Turkse dienstplicht intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht:

Dit onderwerp staat in feite dubbel vermeld aangezien het ook bij de actiepunten is vermeld en zojuist besproken. Om verwarring te voorkomen wordt het van de actiepuntenlijst afgevoerd en blijft het alleen op de voorraadagenda staan. Deelactie b wordt toegevoegd.

3. BFG-kentekens

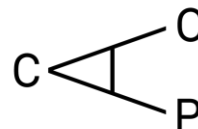
Er is nog geen nieuws ontvangen. Zodra Defensie bericht krijgt over het verloop van de invoering van de eerste batch Duitse kentekens zal zoals afgesproken een terugkoppeling worden gegeven. Het punt blijft staan.

Agendapunt 3. Brief Maandelijke uitruil woon- werkverkeer Cafetariamodel

(AFR/20.0739)

De voorzitter wijst er op dat in de brief nr. AFR/20.0739 is aangegeven dat de lopende discussies gescheiden moeten worden gehouden. Het gaat aldus spreekster bij dit agendapunt alleen om het verzoek om de AV-afpraak over de invoering van de mogelijkheid voor een maandelijke uitruil woon-werkverkeer per 01-12-2020 met een maand uit te stellen. Daarmee wordt voorkomen dat medewerkers twee keer een aanvraag moeten doen. Het gaat dus alleen maar over het uitstel met één maand. Spreekster nodigt de centrales uit om te reageren op het voorstel.

De heer Schilperoort heeft een aantal vragen over de brief. Spreker stelt dat in het onderdeel 'Wat willen we bereiken?' wordt aangegeven dat de medewerker in de toekomst nog maar één keer een aanvraag hoeft te doen. Daarna loopt de maandelijke uitbetaling dan door totdat de medewerker meldt niet meer uit te willen ruilen. Spreker informeert of de medewerker deze keuze wel elk jaar opnieuw zelf moet goedkeuren. Hij vindt een jaarlijkse check met het oog op het brutoloon wenselijk omdat de uitruil bijvoorbeeld een effect – doordat er een lager bruto salaris ontstaat - op een toekomstige WW-uitkering kan hebben. Spreker ziet het gebruikersgemak van het onbepaald door laten lopen van de

uitruil in dit verband als een risico; er moet goed worden gecommuniceerd wat de consequenties kunnen zijn als de medewerker Defensie verlaat. De voorzitter merkt op dat deze situatie in het verleden in feite ook al bestond waarop de heer Schilperoort antwoordt dat men het toen in elk geval nog jaarlijks moest aanvragen waardoor de medewerker in ieder geval nog even stilstond bij deze regeling. Zo zijn er volgens spreker meer situaties te bedenken waarbij een negatief effect kan optreden zoals bij de pensioenvaststelling. Hij begrijpt dat de werkgever juist wil ontzorgen maar gelet op het genoemde risico stelt spreker voor om jaarlijks te laten aangeven of de medewerker de uitruil wil verlengen of niet waarbij eventuele consequenties worden aangegeven. De voorzitter merkt op dit als een uitvoeringskwestie te zien waarop de heer Schilperoort stelt dat dit in ieder geval moet worden geborgd. Mevrouw De Haan geeft aan dat er inderdaad veel communicatie moet komen omdat de systematiek wijzigt. De voorzitter zegt toe dat Defensie het punt zal meenemen; het moet voor de medewerker kenbaar zijn wat bij verlenging van de uitruil de gevolgen kunnen zijn.

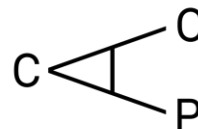
De heer Hop informeert of de regeling ook door blijft lopen als er een wijziging in de reisafstand optreedt zoals bij overplaatsing of verhuizing of dat in die gevallen opnieuw moet worden aangevraagd. De heer Vink antwoordt dat er één keer moet worden aangevraagd en dat de uitruil voor de aanvullende kilometervergoeding automatisch aangepast wordt als de reisafstand verandert. Mevrouw De Haan bevestigt dit en geeft aan dat dit bijvoorbeeld door wijziging van het werkrooster kan gebeuren.

De heer Schilperoort informeert naar aanleiding van het onderdeel 'Uitvoering' of het echt noodzakelijk is dat de medewerkers zelf een nieuwe aanvraag WWV indienen en wil weten of dit niet automatisch kan worden geregeld. Mevrouw De Haan antwoordt dat dit niet anders kan omdat de uitruil momenteel niet is gekoppeld aan de tegemoetkoming omdat deze maar één keer per jaar moet worden aangevraagd. Nu wordt overgegaan naar een maandelijkse uitbetaling vindt achter de schermen een koppeling plaats waarvoor nodig is dat de medewerkers een nieuwe aanvraag doen om in het nieuwe systeem in te checken. Dan wil de heer Schilperoort geborgd zien dat dit niet kan leiden tot een verandering in de op dat moment geldende rechtspositie waarop mevrouw De Haan aangeeft dat een dergelijke verandering niet zal plaatsvinden.

De heer Schilperoort voorziet een situatie waarin van alles gaat veranderen door de veranderingen in het reisgedrag en dit kan zijns inziens niet zomaar een bestaand recht aantasten; een recht kan niet zomaar vervallen. Mevrouw De Haan antwoordt dat degenen die minimaal één dag reizen en een tegemoetkoming WWV ontvangen het recht op deze tegemoetkoming behouden. Wel geldt ingevolge de eigen rechtspositie dat aan degenen die nu een nieuwe aanvraag moeten indienen en ten gevolge van covid 19 momenteel niet reizen geen tegemoetkoming WWV kan worden toegekend. Dat is precies waar het volgens de heer Schilperoort om draait: het gaat om een bestaand recht waarvoor in de WKR eventueel gevolgen kunnen gaan optreden. Er zijn nog geen afspraken gemaakt over het nieuwe beleid aangaande het thuiswerken en spreker wil voorkomen dat de rechten van de medewerkers plotseling veranderen. Het gaat puur en alleen om het accorderen van een AV-afpraak zijnde de maandelijkse verrekening.

De voorzitter denkt niet dat het gegeven dat iedereen de tegemoetkoming WWV opnieuw moet aanvragen en blijkbaar moet inloggen in een nieuw systeem zonder meer kan betekenen dat daardoor aanspraken zomaar veranderen. De heer Schilperoort had dit wel zo begrepen uit hetgeen mevrouw De Haan heeft gezegd en heeft daartegen bezwaren. Mevrouw De Haan geeft aan dat dit juist de reden was om uitstel tot 01-01-2021 te vragen waarbij is verwezen naar het Besluit noodmaatregelen coronacrisis ingevolge waarvan de WWV het afgelopen jaar voort is gezet voor degenen die (volledig) thuiswerken. Inmiddels heeft de Belastingdienst aangekondigd dat dit vanaf 2021 niet meer mogelijk is en dienen de diverse organisaties in Nederland, waaronder Defensie, in kaart te brengen wie thuiswerkt en wie op locatie zit. Defensie heeft wel haar eigen rechtspositie die inhoudt dat de medewerker vanaf één dag daadwerkelijk reizen per week recht heeft op de vaste reiskostenvergoeding. De vraag is of alles daarboven en wat bovenmatig is als iedereen thuiswerkt volgend jaar ook nog in de WKR kan worden gestopt dan wel dat Defensie de eigen rechtspositie blijft handhaven.

Dat vormt wel de reden maar betreft volgens de voorzitter toch een andere discussie; voor wat betreft de uitvoering van het AV-akkoord is nu alleen de vraag of dit tot 01-12-2020 kan worden uitgevoerd. De andere vraag betreft een principiële rechtspositionele discussie die partijen moeten gaan voeren. De heer Schilperoort wijst er op dat het feit dat de medewerkers opnieuw een aanvraag voor de tegemoetkoming WWV moeten indienen vanwege een technische aanpassing aan de systemen er wel toe kan leiden dat ze hun rechten verliezen. De heer Suwout stelt evenals de voorzitter dat er sprake is van twee verschillende discussies. Echter als deze op de manier zoals de heer Schilperoort

wenst uit elkaar worden gehaald dan hadden eigenlijk, zoals aanvankelijk was voorgesteld, de twee verschillende momenten moeten worden gehandhaafd. In dat geval was 1 december aangehouden voor het maandelijks uitruilen en dat zou dan onder het oude regime zijn gevallen omdat het Besluit noodmaatregelen corona nog gewoon nog geldig is. Dan zou per 1 december worden ingecheckt in het nieuwe uitruilsysteem onder de oude condities. Vervolgens zou er op 1 januari opnieuw een moment zijn gekomen dat niet was geïntroduceerd maar dat zou dan geïntroduceerd worden door het feit dat het aanwijsbesluit is komen te vervallen waarbij iedereen zijn aanvraag reiskosten moet indienen aan de hand van het daadwerkelijke reispatroon van dat moment. In dat geval zouden de discussies los zijn gekoppeld. Anderzijds vindt spreker het zeer voorstelbaar dat partijen toen hebben gesteld dat het twee keer moeten laten aanvragen van een reiskostenvergoeding ook 120.000 mutaties betekent en vragen bij het personeel zou oproepen. Daarom lijkt het hem beter om deze twee momenten samen te laten vallen. Hoezeer de onderwerpen juridisch, rechtspositioneel en uitvoeringstechnisch ook van elkaar gescheiden zijn, er zal wel moeten worden aangegeven of de medewerker reist of niet. De heer Schilperoort merkt op dat het probleem daarbij is dat partijen over het ene onderwerp het al eens zijn maar dat zij de discussie over het andere onderwerp nog moeten gaan voeren. Daarbij vindt spreker het een probleem dat partijen op voorhand al moeten afspreken dat het personeel, wat de uitkomst ook is, daar al aan vastzit.

De voorzitter informeert of de heer Schilperoort daarmee impliceert te willen vasthouden aan de bestaande situatie. Dat was niet de initiële insteek van de heer Schilperoort. Hij begreep de verschuiving wel maar loopt nu tegen een ander probleem aan te weten het mogelijk veranderen van bestaande rechten van medewerkers waarbij het maar de vraag is of partijen het daarover eens zullen kunnen worden of dat zij tot een andere conclusie zullen komen. Daarbij rijzen vragen zoals die of er naheffingen voor het personeel zullen komen of dat de kosten volledig voor rekening van Defensie in de WKR belanden. In dat laatste geval is het ook de vraag of de werkgever de rechtspositie nog wel wil aanpassen. Spreker vindt het lastig om nu een voorschot op deze discussie te moeten nemen. Dat begrijpt mevrouw De Haan op zich wel maar zij zou het wel betreuren als hierdoor de AV-afspraken niet door zou kunnen gaan of vertraging zou oplopen en zij oppert dat partijen in de resterende tijd van 2020 zouden kunnen bezien hoe zij hiermee om kunnen gaan. Zo zou de rechtspositie niet kunnen worden aangepast. De heer Schilperoort antwoordt dat hij niet vindt dat de AV-afspraken niet zou kunnen worden nagekomen want het is volgens hem nog steeds - zoals de heer Suwout al aangaf - mogelijk om deze per 1 december in te voeren. De regeling loopt voor de fiscus immers tot 1 januari en dan kan zes weken later de regeling stoppen dus het is maar de vraag of dit per 1 januari dan zou moeten. Voor spreker zijn hier nog allerlei discussies aan verbonden en hij is hier simpelweg nog niet uit.

De heer Suwout oppert om als uitgangspunt voor de uitleg naar de medewerkers te nemen dat in het AV-akkoord is afgesproken dat zij vanaf 1 januari 2021 maandelijks kunnen gaan uitruilen en dat zij, indien zij dat willen, op of omstreeks 1 december 2020 een nieuwe reiskostenvergoeding moeten aanvragen waarbij in het systeem de maandelijks uitruil wordt opgenomen en geactiveerd. Als daarvoor wordt gekozen wordt er ingecheckt onder de oude condities. Mocht er in 2021 een nieuw fiscaal regime worden ingevoerd met bijbehorende afspraken tussen de sociale partners dan is dat iets wat op dat moment moet worden bezien. Voordat deze dan zouden ingaan is in elk geval ingecheckt onder de oude condities. Spreker vraagt zich af of dit een aanvaardbare optie is of dat de centrales het lastig vinden dat er eerst van is uitgegaan dat er één datum zou worden aangehouden waarbij 1 december naar 1 januari zou worden verplaatst en dat nu wordt geopperd dat het verstandiger is om deze twee data toch los te knippen.

Waar het volgens de heer Schilperoort voornamelijk om gaat is dat als partijen er niet uitkomen het huidige stelsel van toepassing blijft. Dit houdt in dat pas na zes weken nadat er niet meer naar de plaats van tewerkstelling wordt gereisd de reiskostenvergoeding mag worden vastgesteld. Dan verandert deze niet per 01-01-2020 maar pas per half februari 2020. Tegen die tijd kan het best zo zijn dat de medewerker allang weer naar zijn werkplek reist door een verandering van de situatie rond corona. Spreker is zoals gezegd niet genegen om nu een voorschot te nemen over iets waar de discussie nog over moet worden gevoerd.

De heer Van Hulsen vindt het bijzonder dat het nu gaat over een uitvoeringselement van een AV-akkoord dat tegelijk een veel principiële discussie raakt zoals de heer Schilperoort terecht al stelde. Er zijn in feite twee discussies aan de orde waarbij over het eerste onderwerp (uitruil WWV) al is nagedacht terwijl de discussie in breder verband nog moet beginnen. Spreker vraagt zich af hoe dit zou zijn gelopen als er geen coronacrisis zou zijn ontstaan en wat er dan zou zijn gebeurd met het vergoedingstelsel. Hij acht het mogelijk dat - redenerend vanuit een bredere context - er sowieso een discussie zou zijn gevoerd over zaken als het werken op een kazerne in de omgeving, meer thuiswerken en

dergelijke. Spreker ziet echter ook een aantal oplossingen en durft om te beginnen te stellen dat deze AV-afspraken niet op de voorgestelde wijze kan worden nagekomen waarmee het punt in feite van tafel is. Een andere mogelijkheid is om het scenario van de heer Schilperoort te volgen mits de bredere discussie voortvarend wordt opgepakt. De heer Van Hulsen vreest daarbij wel dat partijen hier niet snel uit zullen komen. Volgens de heer Schilperoort zou deze discussie over het ruimere thuiswerkbeleid in Q1 van 2021 moeten worden gevoerd.

Volgens de voorzitter is het overigens zo dat ook de huidige tegemoetkoming WWV niet geheel fiscaal zuiver is en dat dit derhalve niet pas ingaande 01-01-2020 zou gaan spelen. Mevrouw De Haan voegt hier aan toe dat de regeling ten gevolge van de coronacrisis onder een vergrootglas is komen te liggen en dat het probleem inderdaad al bestond. Dit zou kunnen worden opgevangen door nu een tussenstap te zetten alvorens het geheel zal worden besproken en de regeling alsnog fiscaal zuiver wordt gemaakt waarbij ook aan de wensen die de heer Schilperoort heeft uitgesproken tegemoet wordt gekomen. Volgens de heer Schilperoort is recent in een SOD of in het (informele) covid-overleg in dit verband door de centrales gevraagd of de medewerkers geen naheffing zullen krijgen waarop is geantwoord dat dit allemaal ten laste van extra heffingen voor Defensie zou komen. Daardoor heeft spreker het punt bereikt dat hij de tijd wil nemen om tot een goede regeling te komen. Hij wil zich niet laten dwingen om - aangezien er al langer sprake is van een fiscale onzuiverheid - dan maar een voorschot op de discussie te nemen terwijl hij op dat moment niet weet waar hij inspringt en niet bekend is wat de effecten en gevolgen zullen zijn. Mevrouw De Haan merkt op dat bij het bedoelde overleg is besproken dat de medewerkers geen naheffing zullen krijgen over 2020 en dat dit voor dat jaar in de WKR wordt opgenomen. Over de jaren daarna is dit niet afgesproken. De heer Van Hulsen schat in dat men daar evenwel niet onderuit zal komen. Er zijn momenteel immers medewerkers die meer dan 19 cent per kilometer krijgen bij de moeilijk bereikbare objecten. Dit extra bedrag wordt door de werkgever als loonheffing/voorinhouding verrekend waardoor de medewerker circa de helft overhoudt. Ook bij deze regeling zal dat volgens spreker gaan gebeuren: als de medewerkers het volledige bedrag krijgen alsof ze dagelijks reizen dan moet worden geconcludeerd dat daar een overschot in zit en is de werkgever gehouden de verrekening op basis van de Wet Loonbelasting toe te passen. De kosten komen derhalve ten laste van de medewerker. Voor 2020 is hiervoor een deal gemaakt (WKR). Volgens mevrouw De Haan bestaan er voor die situatie drie opties voor de werkgever waarvan dit er inderdaad een is.

De heer Schilperoort wijst er op dat dit ook voor 2021 in de WKR zou kunnen worden ondergebracht en ook deze discussie moet volgens hem nog worden gevoerd. Dat zou volgens de voorzitter dan wel een erg kostbare regeling worden waarvan partijen bovendien bekend is dat deze fiscaal onzuiver is. Mevrouw De Haan oppert dat de regeling al fiscaal zuiver zou kunnen worden gemaakt door de huidige tabelvergoeding bij 3, 4 en 5 dagen volledig uit te betalen en bij 1 en 2 dagen naar rato daarvan. Dat is volgens de heer Schilperoort echter het nemen van een voorschot op de rechtspositionele discussie die nog moet worden gevoerd en dat wil hij niet. De voorzitter wijst er op dat er alleen een voorbeeld van een oplossing is geschetst.

De heer Hop vraagt de aandacht voor de eerste zin van pagina 2 van de brief van Defensie waar staat 'Aanvankelijk zou de mogelijkheid tot het maandelijks uitruilen van een aanvullende kilometervergoeding conform de AV-afspraken ingaan aan het begin van de nieuwe fiscale uitruilperiode op 1 december 2020.' Spreker vraagt zich af waarom er 'aanvankelijk' staat aangezien dit gewoon de afspraak was. De voorzitter antwoordt dat er 1 december in de zin staat en vraagt de heer Hop om zijn vraag - los van het begrip 'aanvankelijk' - te specificeren. De heer Hop wijst op de volgende zin die inhoudt dat de aanvullende kilometervergoeding berekend zou worden op basis van het reisgedrag van de medewerker dat is afgeleid van de plaats van tewerkstelling in het werkrooster. Spreker geeft aan deze afspraak niet met Defensie te hebben gemaakt. Verder staat in de voetnoot op pagina 1 'De grondslag voor de tegemoetkoming WWV blijft onveranderd. Er zijn dus geen wijzigingen gedaan in het VKBD en het VKRD'. Dit klopt inhoudelijk volgens de voorzitter waarop de heer Hop stelt dat dit precies is waarnaar in het voortraject is gevraagd: waar staat de onderbouwing dat dit zo moet plaatsvinden in de regelgeving dan wel de Belastingwet? Spreker ziet de noodzaak dat dit zo moet worden uitgevoerd niet in. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Hop aan met 'noodzaak' te bedoelen de noodzaak voor de medewerkers om alles opnieuw te moeten gaan invoeren. De voorzitter antwoordt dat dit zojuist door mevrouw De Haan al is toegelicht en dat het ook in de brief staat. De heer Hop maakt zich er zorgen over dat de medewerkers een nieuwe aanvraag in moeten dienen - en Defensie heeft al aangegeven dat er niets verandert - maar het gaat ook niet om een wijziging in de afstand op grond van een nieuwe systematiek of een andere tabel. In het verleden is ook al eens een dergelijke verandering doorgevoerd waarbij de regelgeving ongewijzigd bleef maar waar wel een andere tabel achter hing en er desondanks wel degelijk zaken veranderden. De voorzitter wijst er op dat ook de heer Schilperoort zojuist hierover zijn zorg al heeft uitgesproken. De heer Vink geeft aan dat de tabel in casu niet verandert. Het enige dat zou

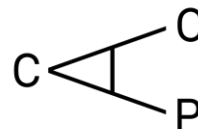

kunnen veranderen als er een nieuwe aanvraag wordt ingediend voor de tegemoetkoming is dat de routeplanner die daarbij wordt gehanteerd een afstand oplevert die door veranderingen in het wegennet iets korter of langer is. Het gaat dus om kleine plussen en minnen. De heer Van Hulsen wijst er op dat deze verschillen echter ontstaan omdat er een ander systeem wordt geïntroduceerd. Als dat niet zou gebeuren zouden de genoemde kleine wijzigingen in de afstanden ook kunnen optreden echter zonder dat dit gevolgen zou hebben voor de tegemoetkoming. Spreker is er op tegen dat de wijzigingen worden verdisconteerd, ook al gaat het daarbij inderdaad wel om kleinigheden.

De heer Van Leeuwen vraagt zich af wat er nou precies is afgesproken voor dit jaar. Er is commentaar op de nota geleverd en inmiddels is ook de mogelijkheid om de uitruil van de EJU van dit jaar te regelen voorbij. Spreker kan de discussie op deze punten niet volgen, met name in hoeverre deze met de brede discussie samenhangt, en vraagt om een toelichting. De heer Schilperoort wijst er op dat het begrijpelijk is dat de heer Van Leeuwen de discussie nu niet kan volgen omdat die deels samenhangt met het gevoerde informele Covid-overleg waar laatstgenoemde niet bij aanwezig was. Daarin is niets afgesproken maar zijn vragen gesteld over de nota die er onder meer over ging of de medewerkers een naheffing krijgen als er sprake is van fiscale onzuiverheid in de regeling. Daarop is geantwoord dat dit niet het geval is omdat deze binnen de WKR valt en de last voor de werkgever is. Dit geldt alleen voor 2020, over 2021 is niet gesproken. De heer Van Leeuwen informeert of dit betekent dat in ieder geval voor 2020 geldt dat voor al het personeel, ongeacht de fiscale issues, de uitruil op basis van het oude werkrooster kan doen zonder dat men daarvan consequenties ondervindt. Dit is volgens mevrouw De Haan niet helemaal het geval. De medewerker ontvangt voor de rest van 2020 gewoon de tegemoetkoming WWV. Voor de uitruil van de aanvullende kilometervergoeding moet echter een aanvraag worden gedaan op basis van het werkelijke reisgedrag. Daardoor kunnen er wel veranderingen ten opzichte van eerdere jaren optreden aangezien het werkelijke reisgedrag wat minder zal zijn door de gevolgen van de coronacrisis. De heer Van Leeuwen neemt aan dat dit dan is gerelateerd aan de in de nota genoemde groepen waarvan degenen waarvoor de vergoeding al voor 13-03-2020 is ingegaan de oude variant nog wel krijgen en dat dit niet geldt voor de vergoedingen die na die datum zijn ingegaan. Spreker informeert of dit ook duidelijk naar alle medewerkers is gecommuniceerd hetgeen door de voorzitter wordt bevestigd. Volgens de heer Schilperoort is het in elk geval via een P&O-flash gecommuniceerd.

De heer Hop informeert nogmaals waar de afspraak staat dat de aanvullende kilometers worden berekend op basis van het reisgedrag van de medewerker. Volgens hem is dit in principe afgeleid van de plaats van tewerkstelling en het werkrooster. De vergoeding is volgens mevrouw De Haan mede gebaseerd op het reisgedrag van de medewerker en de voorzitter vraagt zich af waarop deze anders zou moeten zijn gebaseerd. Daarop stelt de heer Hop dat zij is gebaseerd op de vergoeding die de medewerker krijgt. De heer Van Leeuwen heeft zojuist tijdens Defensie horen zeggen dat de Belastingdienst voor 2020 de thuiswerkdagen nog beschouwt als normale werkdagen en dan zou zijns inziens het werkelijk reisgedrag niets uit moeten maken. Dat heeft de Belastingdienst volgens mevrouw De Haan inderdaad aangegeven voor wat betreft de vaste reiskostenvergoedingen die al voor 13-03-2020 bestonden. Dit brengt voor Defensie mee dat alle aanvragen voor de tegemoetkoming WWV alsook voor de uitruil van de kilometervergoeding die na deze datum zijn gedaan niet onder deze fiscale regeling vallen; zij vallen onder een andere regeling. Nu heeft Defensie aangegeven te willen dat iedereen onder dezelfde groep valt voor de tegemoetkoming WWV en daarom is dit in de WKR ondergebracht. De heer Van Leeuwen concludeert dat dit alleen geldt voor het woon-werkverkeer en dat er bij de uitruil wel sprake is van een verschil tussen de groep voor en die van na 13-03-2020 hetgeen tijdens Defensie wordt bevestigd. De heer Schilperoort voegt hier aan toe dat uit navraag is gebleken dat de regeling door de Belastingdienst met terugwerkende kracht is vastgesteld waarmee de rechtspositie wordt overruled. De heer Hop merkt op dat toen ook al door de centrales is gevraagd naar de onderbouwing van de stelling dat het reisgedrag leidend zou zijn en die hebben ze niet gekregen. Ook in de belastingwetgeving ziet spreker dit niet terug. Defensie heeft weliswaar aangegeven dat zij hierover contact hebben opgenomen met de Belastingdienst maar dat is geen antwoord op deze vraag. Mevrouw De Haan wijst er op dat toen wel - informeel - het Besluit Noodmaatregelen Coronacrisis aan de centrales is toegestuurd. Dit stuk is volgens de heer Hop nu echter niet bij de vergaderstukken gevoegd waarop de voorzitter er op wijst dat dit ook in de Staatscourant is gepubliceerd en derhalve voor iedereen toegankelijk is. Het is zoals gezegd al informeel gedeeld met de centrales en spreker vindt niet dat Defensie gehouden is om dit stuk dan ook nog aan de agenda toe te voegen.

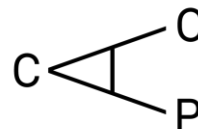
De voorzitter geeft aan dat zij tot een oplossing voor dit probleem wil gaan komen. Volgens de heer Schilperoort zijn er twee opties. De eerste is dat de medewerkers alsnog - zoals de heer Suwout aangaf - de aanvraag onder het oude regime moeten invoeren met de datum 1 december 2020. Vervolgens kunnen partijen de bredere discussie aangaan en

als zij er uit zijn kan een aanpassing aan het systeem worden aangebracht en moeten de aanvragen nogmaals worden ingevoerd. Tot die tijd blijft de huidige regelgeving dan van kracht hetgeen betekent dat als een medewerker vanaf januari gedurende zes weken niet naar zijn werkplek is gereisd er gronden zijn om de kilometervergoeding stop te zetten. Indien echter één of meer dagen naar de werkplek wordt gereisd dan dient de tegemoetkoming volgens spreker te worden voortgezet totdat partijen iets anders hebben afgesproken. Dat betwijfelt de heer Van Hulsen omdat de medewerker volgens hem op *jaarbasis* een minimumaantal reisdagen moet maken. Indien in januari te weinig dagen zouden worden gereisd kan het best zo zijn dat nadien weer zodanig veel wordt gereisd dat alsnog aan de fiscale norm wordt voldaan. Daar is de heer Schilperoort het mee eens en daarom heeft hij eerder tijdens de discussie al gezegd dat momenteel weliswaar minder wordt gereisd maar dat de medewerker later weer zodanig veel kan gaan reizen dat hij alsnog aan de 128 dagen op jaarbasis kan komen. De heer Van Hulsen informeert of het haalbaar is om te beslissen dat de uitruil weliswaar is overeengekomen maar dat dit alsnog niet op een maandelijkse basis zal worden gedaan. Dat zou volgens de voorzitter een optie kunnen zijn waarbij kan worden aangegeven dat hierop, met het oog op de toekomstige discussie, nog terug zal worden gekomen. Dat was aldus de heer Schilperoort een van de andere opties: de regeling uitstellen en uitleggen dat dit samenhangt met de coronasituatie en tevens toelichten dat partijen ingevolge de aanwijzingen van de fiscus meer tijd nodig hebben om de maandelijkse uitruil in te regelen. De heer De Kleijn ziet dit als het in één keer bieden van een goede oplossing waarop de heer Van Hulsen aanvult dat daarvoor op dat moment dan wel voldoende draagvlak moet zijn.

De heer Van Leeuwen resumeert dat in dat geval dus eerst de fundamentele discussie zal worden gevoerd over de WWV-regeling teneinde deze fiscaal zuiver te maken en dat pas daarna de maandelijkse uitruil zal worden ingevoerd. De voorzitter vult hierop aan dat de afspraak dan wordt opgeschort waarop de heer Hop aangeeft dat daarmee echter niet wordt voldaan aan een AV-afspraak die wel aan het personeel is voorgelegd. Dat begrijpt de voorzitter maar zij vindt dat een tijdelijke opschorting wel goed uitlegbaar is gelet op de coronacrisis, fiscale noviteiten en dergelijke. Defensie wil de medewerkers juist niet tekort doen en juist handelen. De heer Hop repliceert er toch moeite mee te hebben dat er nu wel erg gemakkelijk over een AV-afspraak, die aan velen is voorgelegd en waarbij is aangegeven vanaf welke datum deze mogelijkheid ingaat, wordt heengestapt als gevolg van bepaalde omstandigheden. De voorzitter antwoordt dat het niet zo is dat er gemakkelijk overheen wordt gestapt maar dat partijen enkel met elkaar bezien hoe aan deze afspraak uitvoering kan worden gegeven; daarbij is nu een pragmatische oplossing door één van de leden voorgesteld. Ook spreekster beseft dat het een complex onderwerp is waarbij twee discussies door elkaar lopen en zij gaat er niet vanuit dat partijen hier in korte tijd helemaal uit zullen komen. Tegelijkertijd kijkt zij echter ook naar de pragmatiek van het proces waarbij wordt bekeken wat nu wel kan worden gerealiseerd zodat het voor de medewerkers allemaal duidelijk is. Daarbij weegt ook mee dat er een termijn aan is verbonden. Tevens is het de boodschap om goed uit leggen waarom deze afspraak kortstondig moet worden opgeschort. De heer Hop bekijkt het onderwerp echter vanuit een bredere context en wijst er op dat er ook veel andere AV-afspraken zijn niet gerealiseerd. De heer Van Hulsen zegt tegen de heer Hop dat de gemaakte AV-afspraak staat, tenzij partijen gezamenlijk tot de conclusie komen dat zij verantwoord moeten handelen en anders moeten beslissen dan initieel is overeengekomen; hier zijn zij het volstrekt over eens. Naast de nu geopperde oplossing staat spreker ook open voor elke andere optie en als de heer Hop er één weet die mogelijk is zonder dat dit de medewerkers geld kost en –omgekeerd – ook niet ten koste gaat van AV-gerelateerde budgetten dan zal hij dat ook omarmen. Die oplossing kan de heer Hop ook niet à la minute leveren, hier zal nog heel goed naar moeten worden gekeken.

De heer Suwout stelt voor om het probleem eerst af te pellen. Wat partijen oorspronkelijk voornemens waren is invoering per 01-01-2021 waardoor twee - weliswaar gescheiden - dossiers op één datum vallen. Zoals door de heer Schilperoort aangegeven kan dat leiden tot verwarring en dat moeten partijen wat spreker betreft dus niet doen. Een volgende optie is om te doen wat partijen oorspronkelijk van plan waren te weten het uitvoeren van de AV-afspraak per 01-12-2020. De maandelijkse uitruil zou dan worden ingevoerd onder het regime dat er ook zou zijn geweest als er geen coronacrisis zou zijn ontstaan. Daarbij is het de vraag of dit uitvoeringstechnisch nog wel haalbaar is, dat moet mevrouw De Haan dan aangeven. Als 01-01-2021 niet wenselijk wordt geacht en 01-12-2020 niet haalbaar blijkt dan vindt de heer Suwout dat de basis van de reiskostenvergoeding WWV die voor Defensie is overeengekomen - wat er ook gebeurt - vooralsnog gewoon staat. Daar is vervolgens de uitruil voor de aanvullende reiskostenvergoeding aan toegevoegd en als derde variant is de maandelijkse uitruil er nog bijgekomen. Indien echter per 01-01-2021 de reiskostenvergoeding en het aanvullend uitruilen fundamenteel in een ander fiscaal daglicht komen te staan en partijen daardoor gedwongen zijn om hierover te praten dan vindt spreker het, in het belang van het respecteren van de uitspraken van de mensen, heel goed uitlegbaar dat de derde optie vooralsnog wordt opgeschort. Spreker vraagt zich af

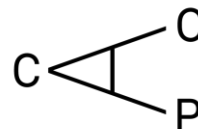

welk belang van het personeel ermee is gediend om deze afspraak coûte que coûte in te voeren indien dit ten koste gaat van de reeds bestaande afspraken. Wellicht is het het beste om 01-12-2020 wel te hanteren hetgeen wellicht nog uitvoerbaar is. Dan wordt de afspraak nagekomen en kunnen medewerkers die dit willen per die datum gaan uitruilen. De rest van het personeel gaat dan ongewijzigd over naar het volgende regime en er verandert pas iets nadat de sociale partners daar afspraken over hebben gemaakt. De voorzitter leidt hieruit af dat de heer Suwout er voor is om de afspraak over de uitruil gewoon uit te voeren hetgeen laatstgenoemde bevestigt. Dit is volgens spreekster en mevrouw De Haan echter niet meer uitvoerbaar. Dan is de heer Suwout voor de afspraak dat de sociale partners gezamenlijk uitleggen waarom het personeel er beter mee af is om de afspraak niet nu te laten ingaan en eerst de andere discussie te voeren. De heer Schilperoort denkt dat als de afspraak wel uit wordt gevoerd dit iets tot gevolg zal hebben wat partijen juist willen voorkomen namelijk dat er medewerkers zullen worden benadeeld. Als er sprake is van een fiscale bovenmatigheid kan het zijn dat de vergoeding wordt gehalveerd door de belastingheffing, zoals mevrouw De Haan heeft toegelicht. Daarnaast zou volgens spreker ook het invoeren per 01-12-2020 een ongewenst nadelig effect per 01-01-2021 tot gevolg kunnen hebben. Daarom is hij bereid om aan het personeel uit te leggen dat partijen ervoor willen zorgen dat alles zorgvuldig verloopt met inachtneming van alle ontwikkelingen van de afgelopen periode. Dan moet goed worden uitgelegd waarom wordt gekozen voor een iets later moment zodat alle risico's goed kunnen ingeschat en alles goed kan worden uitgewerkt. Dit is beter dan nu er iets mee te gaan doen omdat er nu eenmaal een AV-afpraak is gemaakt en daar later dan spijt van te moeten krijgen. De heer Schilperoort spreekt hierbij zijn voorkeur uit voor het voorstel van de heer Van Hulsen.

De heer Hop herhaalt zeer grote bezwaren te hebben tegen het over een gemaakte AV-afpraak heen stappen. Hij wil in elk geval eerst nog beoordelen wat er informeel is aangeboden. Een noodzaak om van de afspraak af te wijken ziet spreker vooralsnog namelijk niet terug in de belastingwetgeving in verband met de noodmateregelen voor Covid waar steeds naar wordt verwezen. Hij wil zeker weten dat alvorens er een beslissing wordt genomen alle opties goed zijn onderzocht. Verder heeft spreker zojuist begrepen dat de uitruil per 01-12-2020 sowieso niet meer kan plaatsvinden waarop mevrouw De Haan aanvult dat er geen *maandelijkse* uitruil meer in het systeem kan worden opgevoerd. Spreekster is het op zich eens met de voorstel van de heer Van Hulsen, zij heeft echter de indruk dat een aantal zaken op dit moment door elkaar worden gehaald omdat het uitstellen van de maandelijkse uitruil niet betekent dat het probleem wordt verschoven. Immers in 2021 is er dan alsnog sprake van dezelfde kostenophoping, of dit de maandelijkse uitruil nu wordt uitgevoerd of niet. Hierover zal nog moeten worden besloten of dit wordt opgevangen door de sociale partners of dat dit op een andere manier moet worden ingericht door het fiscaal zuiver maken van de regeling. Dit probleem lost zich namelijk niet op indien de maandelijkse uitruil niet zou worden uitgevoerd. De voorzitter beaamt dat daarmee de bredere discussie inderdaad niet van tafel is, daar zullen partijen het nog uitgebreid met elkaar over moeten hebben. Verder heeft de heer Hop de vraag gesteld of hetgeen nu belastingtechnisch is geduid wel daadwerkelijk zo is en indien nodig zullen daarover aanvullende documenten naar de CCOOP worden gestuurd. Spreekster wil de discussie voor nu toespitsen op de vraag of de AV-afpraak over de maandelijkse uitruil wel of niet wordt opgeschort met het oog op de bredere discussie en zo ja, of dat uitlegbaar is. Van dat laatste is zij overtuigd gezien de complexiteit van de materie en spreekster vindt de variant van de heer Van Hulsen om de regeling op te schorten daarvoor de beste benadering. Zij herhaalt het te willen horen als iemand een alternatief hiervoor heeft.

De heer Van Leeuwen heeft uit de toelichting van mevrouw De Haan begrepen dat het effect van opschorten voor de medewerker gelijk is aan het wel inregelen per 01-12-2020 en dat men aan de default vastzit. Spreker vindt het zuiverder om eerst de bredere discussie te voeren en tot een fiscaal zuivere WWV-regeling te komen en pas daarna de maatregel voor maandelijkse uitruil in te voeren; daarom is ook hij voor opschorten.

De heer Suwout merkt mede naar aanleiding van de door de heer Hop uitgesproken vraag waar een en ander in de fiscale regelgeving is opgenomen het volgende op. Indien alle fiscale regelingen even buiten beschouwing worden gelaten en sec naar de reiskostenregeling van Defensie wordt gekeken en indien uitvoering wordt gegeven aan wat oorspronkelijk is voorgesteld - zijnde de AV-afpraak uitvoeren - zal per 01-01-2021 aan iedereen worden verzocht om opnieuw de reiskostenvergoeding aan te vragen in verband met de invoering van de maandelijkse uitruil. Als de medewerker dan niet daadwerkelijk reist en vervolgens in het systeem moet aangeven hoe vaak hij reist zal nul keer moeten worden ingevuld en dat levert geen fiscale aanspraken op basis van de reiskostenregeling van Defensie op. Er moet immers worden gereisd om de reiskostenvergoeding te ontvangen. De medewerker had in die situatie dan eerst wel en ingaande 2021 geen recht meer op een vergoeding. Die verandering is niet het gevolg van een fiscaliteit maar van de regelgeving van Defensie zelf.

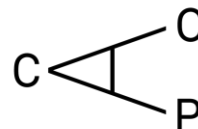

De heer Hop geeft aan dat zijn punt is dat er een nieuwe aanvraag moet worden ingediend hetgeen een bedrijfsvoeringstechnische aangelegenheid is die volgens spreker is ook anders valt in te regelen. Het kan wel zo zijn dat Defensie dit in de uitvoering graag zo wil inregelen maar dat betreft volgens hem geen AV-afspraken. Bij het opnieuw indienen van de aanvraag moet de medewerker aangeven hoeveel dagen hij reist maar als dit niet vanwege de genoemde bedrijfsvoeringstechnische redenen nodig zou zijn zou de medewerker gewoon de aanspraken behouden die hij had. De heer De Kleijn merkt op dat voor het doen van een aanvraag voor de maandelijkse uitruil het noodzakelijk is dat een aanvraag wordt ingediend, de medewerker dient hierin volgens hem vrij te worden gelaten waarop de heer Hop aangeeft dat de medewerkers dat nu ook al hebben opgegeven. Volgens mevrouw De Haan doelt de heer Hop echter op het indienen van een nieuwe aanvraag voor de tegemoetkoming WWV. Spreekster vraagt zich af of, indien het technisch nog wel mogelijk zou zijn om het anders te doen en de regeling zou worden uitgevoerd zonder dat er een nieuwe aanvraag hoeft te worden ingediend voor de tegemoetkoming WWV en alles zo door zou lopen als in het afgelopen jaar, iedereen het dan wel eens zou zijn met de maandelijkse uitruil. De heer Van Hulslen in elk geval niet omdat hij een spaarmogelijkheid wil creëren die hij in één keer beschikbaar wil hebben en niet elke maand een beetje. Er is een keuze aan de medewerkers gegeven en zij mogen, afhankelijk van hun persoonlijke situatie, beslissen om wel of geen gebruik te maken van de mogelijkheid van maandelijkse uitruil. De heer Hop wijst er op dat door de centrales is aangegeven dat er ook medewerkers zijn die in de maand dat zij de daadwerkelijk kosten maken (bijvoorbeeld tanken) ook de vergoeding willen ontvangen. Daarom is de afspraak voor de maandelijkse uitruil juist gemaakt en deze mag niet worden beïnvloed door bedrijfsvoeringstechnische kwesties.

De voorzitter vindt het echter logisch dat, als een medewerker iets anders wil, deze daarvoor een aanvraag moet indienen. Dat is volgens de heer Hop echter iets anders dan het indienen van een geheel andere aanvraag. Mevrouw De Haan licht in reactie hierop toe dat dit samenhangt met het feit dat er een heel bouwwerk aan systemen schuilgaat dat er aan te pas komt om een dergelijke aanvraag te kunnen valideren. De heer Van Hulslen begrijpt de opmerking van de heer Hop want partijen hebben hierover met elkaar gesproken. Er moet echter niet worden vergeten wat de huidige situatie is waarbij ineens sprake is van een grote groep medewerkers die zeer weinig is gaan reizen. Zij hebben daardoor ook relatief gezien zeer weinig kosten. Het is volgens spreker logisch dat degene die bijvoorbeeld vijf keer per week 150 kilometer reist de maandelijkse uitruil wel wil hebben. Voor de gevallen waarin niet of nauwelijks wordt gereisd, zoals in de huidige situatie bij zeer veel mensen aan de orde is, vraagt spreker zich echter af waarom de medewerker in die maanden het extra geld nodig zou hebben. Bovendien was in het verleden helemaal geen sprake van de mogelijkheid voor deze uitruil, ook niet op jaarlijkse basis. Het probleem is ontstaan doordat er nu mensen zijn die veel minder reizen dan waar bij de fiscaliteiten/reiskostenvergoeding van uit wordt gegaan. De heer Hop merkt op dat niet zeker is of dat wel het geval is.

De voorzitter stelt nogmaals vast dat het complexe materie betreft maar zij wil wel vooruitgang op het onderwerp boeken. Spreekster heeft de meerderheid horen uitspreken voor het opschorten van de regeling te zijn met het oog op de nog te voeren bredere discussie. De heer Hop heeft zijn twijfel uitgesproken of de fiscale regels wel juist worden ingeschat maar spreekster heeft op zich vertrouwen in hetgeen door de medewerkers van Defensie hierover is aangegeven. Op zich vindt zij het ook goed indien er nog aanvullende informatie wordt gedeeld maar tegelijk wijst spreekster er op dat mevrouw De Haan al veel interactie met de belastingdienst heeft gehad om de genoemde problemen juist te voorkomen. De voorzitter informeert of de heer Hop op zich akkoord kan gaan met het opschorten van de regeling voor de maandelijkse uitruil zodat partijen een uitgangspunt wordt verschaft voor de wijze waarop zij verder gaan discussiëren over deze problematiek. Dat zou volgens de heer Van Hulslen de eerste stap zijn. Tegelijk zou spreker willen zien dat wordt uitgeschreven wat volgens partijen geldt voor de beide regimes zodat zij een beeld krijgen van het onderscheid tussen de reiskostenvergoeding/wel of niet bovenmatig en de uitruil wel of niet problematisch. De grote discussie blijft nu liggen en ten behoeve van die discussie lijkt het spreker wenselijk om helder te krijgen waarover partijen het precies hebben.

De voorzitter informeert opnieuw of de heer Hop - los van de vragen die er nog zijn - akkoord kan gaan met de principeafspraken die nu voorlopig is voorgesteld. De AV-afspraken over de maandelijkse uitruil wordt dan vooralsnog opgeschort en partijen zullen dit dan gezamenlijk zo goed en duidelijk mogelijk aan de medewerkers uitleggen. Spreekster denkt dat dat laatste zeer wel mogelijk is en geeft aan dat Defensie bereid is daarvoor een voorstel te maken. Zij voegt hier aan toe dat van uitstel geen afstel komt; de regeling wordt alleen opgeschort. De heer Hop vindt het een lastige vraag, met name omdat dit betekent dat - zoals hij al stelde - er opnieuw een AV-afspraken niet wordt

pm nagekomen. De voorzitter wijst er nogmaals op dat uitstel geen afstel betekent en er daarom geen sprake is van het niet-nakomen van een AV-afpraak. De heer Hop vervolgt het niet helemaal eens te zijn met de stelling dat voor medewerkers die volledig thuiswerken de vergoeding na zes weken volledig wordt stopgezet. Volgens spreker hoeft de vergoeding niet te worden gestopt maar komt zij buiten de gerichte vrijstelling te vallen en dat is niet hetzelfde. De door de heer Van Hulsen vervolgens opgeworpen vraag of partijen daarvoor wel of geen extra geld willen uittrekken roept bij spreker eveneens vraagtekens op. De voorzitter begrijpt de reactie van de heer Hop maar vindt dat het hierbij om aanpalende vraagstukken gaat. Op dit moment is er alleen een principenvraag aan de orde gesteld. Deze vraag is of partijen bereid zijn om de invoering van de regeling van de maandelijkse uitruil tijdelijk op te schorten. De heer Hop komt tot de slotsom, gezien de gehele context waarin dit probleem is geplaatst, mee te kunnen gaan in het voorstel om de maandelijkse uitruil tijdelijk op te schorten en om gezamenlijk tot een duidelijke uitleg naar de medewerkers toe te komen. Er wordt afgesproken dat er een gezamenlijke communicatietekst wordt opgesteld en de voorzitter geeft aan dat mevrouw De Haan een tekstvoorstel zal formuleren en dat deze actie prioriteit krijgt. De concepttekst zal 12-11-2020 onderling worden gecommuniceerd waarbij iedereen zijn input kan geven. Vervolgens is het streven om begin volgende week de tekst te bespreken.

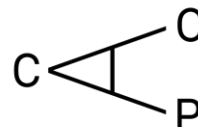
Agendapunt 5. Rondvraag en sluiting

De heer Hop heeft een punt naar aanleiding van een P&O-flash over de arbo-thuiswerkmiddelen die kunnen worden gedeclareerd. Hierin staat een passage waar de CCOOP grote moeite mee heeft te weten dat deze middelen allen in één keer moeten worden gedeclareerd. Dit is volgens hem niet conform de gemaakte afspraken. De heer De Kleijn geeft aan dat dit een terecht punt is en Defensie gaat bezien of de eenmaligheid uit deze tijdelijke regeling kan worden gehaald.

Het tweede punt van de heer Hop betreft defensiemedewerkers die zijn ingezet voor de taken van de DBBO in de carib. Zij moesten in een 12-uursrooster werken en volgens spreker zou de commandant zich daarbij hebben beroepen op de nota van DBBO inzake 12-uursdiensten. Degenen die deze diensten hebben gedraaid hebben geen vergoeding voor meerdaagse activiteiten ontvangen. Spreker verzoekt Defensie om goed te bekijken hoe dit is gegaan, het kan volgens hem niet zo zijn dat er militairen onder de werking van de DBBO-nota worden gebracht. Bovendien is het volgens spreker ingevolge het AMAR helemaal niet mogelijk dat militairen op 12-uursdiensten worden ingezet zonder dat daar een vergoeding tegenover staat. Mevrouw Meesters-Leenheer meent dat dit punt ook in het SOD aan speelt waarop de voorzitter er op wijst dat de heer Hop nu op een specifieke, andere situatie doelt hetgeen de heer Hop beaamt. De heer Van Hulsen informeert of het om personeel gaat dat regulier als militair is geplaatst en nu een andere taak heeft gekregen zijnde het overnemen van beveiligingstaken van de DBBO hetgeen de heer Hop bevestigt. De voorzitter geeft aan dat Defensie dit punt zal meenemen, eventuele verdere details kunnen aan mevrouw Meesters-Leenheer worden doorgegeven.

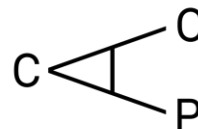
De heer Van Leeuwen heeft - in relatie tot een SOD-overleg - nog een ander carib-gerelateerd punt. In het laatste SOD is door de voorzitter toegezegd dat degenen die in het kader van covid in de carib zijn geplaatst wel degelijk de combinatie buitenlandtoelage en meerdaagse activiteiten kunnen krijgen en spreker informeert naar de stand van zaken. Dit wordt volgens de heer De Kleijn al op deze wijze door het CLAS uitgevoerd maar er is nog wel een discussie over gaande. De door de STAS toegezegde afspraak wordt echter zoals gezegd wel uitgevoerd en de betrokken militairen ontvangen de buitenlandtoelage. De heer Hop wijst er op dat er een hele groep was waarvan het rekest was afgewezen en dat deze besluiten naar aanleiding van de uitspraak van de STAS zijn herzien.

De voorzitter sluit de vergadering om 17.10 uur.

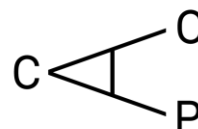
ACTIEPUNTENLIJST VAN WG AFR d.d. 10-11-2020

Nr.	Onderwerp	Actie	Stand van zaken
1.	Brief brug- en tolgelden AFR/15.00723 + 3 bijl AFR/16.00005 + 2 bijl AFR/19.00053 + 1 bijl WG AFR 25-09-2020	WG AFR 25 09 2020: a. Vergoedingen brug- en tol-gelden in een bredere discussie over vergoeding woon-werkverkeer, thuiswerken plaatsen. b. Vergoeding van Het traject Texel – Den Helder (specifiek de TESO-kosten voor defensiepersoneel wonend op Texel werkend op het vaste land) wordt nader bezien	
2.	Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen AFR/18.00185+2 bijl AFR/19.00206 WG AFR 15-10-2019, agendapunt 10 WG AFR 25-09-2020 WG AFR 13-10-2020	WG AFR 13-10-2019: Defensie biedt het (tweede) herziene voorstel (o.a. ingaand op businessclass en 'kan-bepaling' in najaar 2020 aan. Idealiter ter besluitvorming op WG AFR 01-12-2020 (informele voorbespreking eind oktober/november gewenst) .	
3.	Aanpassing systematiek Duiktoelage AFR/18.00411; 18.00697 + bijl; 19.00464 + 2 bijl; 19.00639 + 3 bijl. AFR/20.0015 WG AFR 28-01-2020, agendap. 3	WG AFR 19-09-2019 agendapunt 3: a. Nadere aandacht voor schrijnende gevallen b. Defensie beziet of de voorgestelde afbouwregeling omgezet kan worden naar een glijdende schaal c. Aanbrengen onderscheid (jonge) operationele - niet operationele duikers d. Defensie stelt conceptregeling op WG AFR 25-09-2020, ap-lijst: e. Duiktoelage agenderen voor informeel overleg aansluitend op WG AFR 13-10-2020 (blok 2) WG AFR 10-11-2020: f. Defensie stelt het defensiebrede normenkader schriftelijk ter beschikking aan de centrales teneinde de mate van afstemming met medezeggenschap te kunnen bepalen	
4.	Regelingen hondengeleiders AFR/19.00418; 19.00427 + 4 bijl; 19.00462; 19.00469; 19.00637 + 1 bijl; AFR/20.0305 WG AFR 03-12-2019 WG AFR 28-01-2020 WG AFR 16-06-2020 WG AFR 25-09-2020 WG AFR 13-10-2020	WG AFR 13-10-2020: Openstaande deelacties o.b.v. bespreking 16-06-2020: a. Vaststellen forfaitaire bedragen b. Defensie komt met een nieuw voorstel en beoordeelt daarbij of het juridische gedeelte met inachtneming AMAR + BARD kan worden ingevuld	

5.	Aanstellingspremies en Rijbewijsmaatregel 2021 AFR/20.0554 + 2 bijl; 20.0624 WG AFR 13-10-2020	WG AFR 13-10-2020: Defensie stelt een brief op over de legitimiteit en grondslag van de rijbewijsmaatregel voor de wachtmeester KMar (zowel in de categorie Aanstelling als in categorie Reservist). Mede in relatie tot functie-eisen wachtmeester	
6.	Voorstel wijziging VKBD en VKRD AFR/20.0660 + 4 bijlagen WG AFR 13-10-2020	WG AFR 13-10-2020 (bijlage 1 besproken): De centrales leveren hun eventuele reacties op het voorstel vanaf artikel 20 aan dhr Vink/mw Meesters-Leenheer. Het op basis hiervan bijgewerkte voorstel wordt aan de centrales toegezonden.	
7.	Meerkosten beginperiode buitenland AFR/15.00379 + bijl; 19.00697; 20.0422 + bijl; 20.00579 WG AFR 13-10-2020	WG AFR 13-10-2020: Defensie stelt een nieuwe grote nota Meerkosten Burgers en Militairen op die de elementen bevat die zijn besproken en met nadere aandacht voor de toepassing van artikel 115 AMAR. De centrales krijgen deze grote nota ter informatie aangeboden.	
8.	Opstellen communicatietekst opschorten invoering maandelijksse uitruil woon-werkverkeer cafetariamodel	WG AFR 10-11-2020: Defensie stelt in overleg met de centrales een concepttekst op voor het communicatiebericht (intranet) namens beide partijen	

VOORRAADAGENDA PER 10-11-2020

Nr	Onderwerp	Besproken op	Actie/toelichting	Stand van zaken
1.	Regeling huisvesting en voeding burgerambtenaren Defensie	AFR 12-03-2019	Zodra de regeling gereed is, wordt deze verzonden, tijdens een informele sessie voorbesproken en in Q1 2021 ter besluitvorming geagendeerd.	
2.	Turkse dienstplicht Intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht Defensieambtenaren WG AFR 15-10-2019 WG AFR 03-12-2019 WG AFR 28-01-2020 WG AFR 25-09-2020 Brieven: WG AFR/18.00167 + bijl; 18.00196 WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531 WG AFR 28-01-2020 Brief AFR/20.0049 + bijlage	AFR 25-09-2020 (en eerder)	a. Intrekking regeling mede afhankelijk overleg STAS. Voorwaarde van de bonden: is dat er dan een generieke regeling komt zodat Defensie in geval van afkoopbedragen wel een renteloze lening kan verstrekken. Dit standpunt van de bonden wordt nog overlegd met de staatssecretaris. b. VZ koppelt het besluit van de STAS terug t.a.v. voorstel centrales (intrekking onder bredere toepassing) zodra er helderheid van IMS is.	AFR 10-11-2020 STAS heeft nog geen standpunt ingenomen, punt wordt gehandhaafd.
3.	BFG-kentekens AFR/19.00138 WG AFR 15-10-2019 agendapunt 4 WG AFR 03-12-2019 Agendapunt 7 WG AFR 28-01-2021	AFR 25-09-2020	Na 1 januari geeft Defensie een terugkoppeling hoe de invoering van de eerste batch Duitse kentekens is verlopen. Of zoveel eerder als mogelijk (per brief).	